

Celý čas vláda jen sprostě lhala a pořád jen lže! Garance odškodnění za újmu po očkování proti covidu-19 byla „falešným vzbuzením důvěry“, tvrdí právnička

- CZ24 News | 16. srpna 2022

ČESKO: Jaký je osud příslibu bývalého ministra zdravotnictví Jana Blatného (ANO), který občanům sliboval bezpečnost vakcín proti covidu-19 a nabízel státem garantované odškodnění za případné negativní účinky očkování?

Advokátka JUDr. Vladana Vališová, LL.M. se ve svém článku publikovaném v *Advokátním deníku* ([zdroj](#)) věnuje právě problematice odškodnění za újmu způsobenou očkováním proti onemocnění covid-19. Sleduje, jak v praxi odškodnění probíhá, jakým způsobem Ministerstvo zdravotnictví vyřizuje žádosti o odškodnění a také to, zda je vůbec možné se odškodnění reálně domoci.

„Garance za očkování, která měla obsahovat i odškodnění újmy v důsledku očkování proti covidu-19, byla zhmotněna v jednom jediném ustanovení zákona ([zdroj](#)),“ uvádí JUDr. Vališová a vysvětluje, proč se ze strany vlády jednalo o „falešné vzbuzení důvěry“ u občanů České republiky, že budou za negativní účinky odškodněni.

Během roku a čtvrt, kdy se v České republice proti covidu-19 očkuje, se podle Vališové ukázalo, že „je málo pravděpodobné, že by Ministerstvo zdravotnictví někoho odškodnilo“.

Komentář k reálným případům

Dokažte příčinnou spojitost

V případě *paní A* (namísto skutečných jmen, využíváme písmena A, B, C, D, jedná se však o reálné existující žadatele o odškodnění), která byla očkována vakcínou *Comirnaty* (Pfizer/BioNTech), došlo šest dní po očkování k ochrnutí lícního nervu, což je nežádoucí účinek, který výrobce vakcín předvídá přímo v souhrnu údajů o léčivém přípravku.

Podrobně: „Nemohla zavřít oko, nemohla pořádně jíst ani pít, nemohla zřetelně artikulovat. Musela absolvovat řadu – i nepříjemných – vyšetření,“ popisuje její případ JUDr. Vališová. „Několik měsíců byla práce neschopná, vyřazená z normálního života, nemohla sportovat, obtíže jí přetrvávaly i v době, kdy žádala Ministerstvo zdravotnictví o odškodnění.“

Paní A také ministerstvo upozorňovala na možnost potřeby chirurgického zákroku k odstranění poruchy očních víček. Ministerstvo si vyžádalo vyjádření od *Státního úřadu pro kontrolu léčiv* (SÚKL), který potvrdil, že v případě obrny lícního nervu se u vakcíny *Comirnaty* skutečně jedná o očekávaný nežádoucí účinek ([pdf](#)), a že k 8. červnu 2021 mu bylo nahlášeno 24 obdobných nežádoucích účinků.

„Je nám líto... Tímto považujeme Vaši žádost za vyřízenou a upřímně přejeme maximální zotavení.“ – Ministerstvo zdravotnictví

Dle zprávy ministerstva tedy „nelze vyloučit pravděpodobnou souvislost provedeného očkování s újmou na zdraví,“ uvádí JUDr. Vališová. Ministerstvo na *paní A* však zároveň přeneslo důkazní břemeno a tvrdí, že nedoložila „žádný znalecký posudek nebo jiné odborné vyjádření osvědčující příčinnou souvislost s provedeným očkováním“.

Tím žadatelku nutí, aby investovala další čas a peníze do vypracování odborného posudku a ministerstvu dokázala, že se jedná o příčinnou souvislost. Podle JUDr. Vališové by „nemělo být od poškozených požadováno, aby prokázali příčinnou souvislost mezi očkováním a danou újmou“ a mělo by postačovat, že ministerstvo tuto tvrzenou souvislost „není schopno vyvrátit“.

„Vždyť Ministerstvo zdravotnictví v otázkách odškodňování podle zák. č. [116/2020](#) Sb. a zák. č. [569/2020](#) Sb. nevystupuje jako škůdce, nýbrž jako garant toho, že dané očkovací látky ani aplikace očkování nezpůsobí nežádoucí účinky, přesně jak uváděl ministr Blatný na přelomu roku 2020 a 2021,“ dodává Vališová v podrobném právním rozboru. ([Více...](#))

Jak dokázat příčinnou spojitost?

Vyžadovat, aby poškozený na 100 % prokázal příčinnou souvislost mezi konkrétním očkováním a újmou, by bylo nereálné. Prokazování příčinné souvislosti v otázkách újmy na zdraví je velmi obtížné, což silně oslabuje postavení poškozeného. Jak Vališová uvádí, Ústavní soud v jednom ze svých souvisejících usneseních uvádí, že „stoprocentní“ prokázání objektivní příčinné souvislosti se jeví jako „*nereálné, neboť nedosažitelné*“.

Související zákony č. 116/2020 Sb., a č. 569/2020 Sb. o prokazování vztahu mezi očkováním a újmou na zdraví dle JUDr. Vališové „mlčí.“ Proto se advokátka zamýšlí nad tím, proč by „nemohlo k požadování náhrady újmy postačit tvrzení o souvislosti ze strany poškozeného, pokud by zde existovala nějaká míra pravděpodobnosti?“ Například pokud by byla pravděpodobnost spojitosti dle lékařských záznamů vysoká.

Odškodníme jen v případě „zvlášť závažné újmy na zdraví“

Ministerstvo *paní A* sdělilo, že jí neodškodní, nedá jí ani bolestné ani požadovanou náhradu ztráty na výdělku, protože se nejednalo o takzvané *zvlášť závažné ublížení na zdraví*.

V odpovědi ministerstva se uvádí, že „s ohledem na povahu nežádoucího účinku (újmy na zdraví), zlepšující se tendenci, návratu k pracovnímu uplatnění, byť s jistými, ale snesitelnými obtížemi a vzhledem ke schopnosti zapojit se do běžného chodu života i do společnosti nedospělo ministerstvo k závěru, že se v jejím případě jedná o *zvlášť závažné ublížení na zdraví*, které jako předpoklad náhrady újmy stanoví zákon č. 569/2020 Sb,“ píše JUDr. Vališová..

„Je jen stěží pochopitelné, s jakou lehkomyšlností zákonodárci formulovali podmínku pro odškodnění... Není divu, že se pak zejména poškození mohou domnívat, že záměr byl nikoho nikdy neodškodnit.“ – JUDr. Vladana Vališová

Ministerstvo zakončilo dopis adresovaný *paní A* pouze soucitným odstavcem: „Ministerstvo zdravotnictví velice lituje Vašich prodělaných obtíží, které mohly vzniknout v souvislosti s očkováním proti onemocnění covid-19 vakcínou Comirnaty... Je nám líto, že pro Vás nemáme příznivější zprávu. Tímto považujeme Vaši žádost za vyřízenou a upřímně přejeme maximální zotavení.“

Další případy

Paní B oznámila ministerstvu „potíže po očkování, zahrnující hospitalizaci, závratě a bolesti hlavy, bolesti oka, *herpes zoster* na jedné straně obličeje a ve vlasové části, postupně zasáhnuvší i oko, zvýšení nitroočního tlaku na oku postiženém *herpesem*, dlouhodobou pracovní neschopnost a nutnost léčby na neurologii a na očním“.

Dle odpovědi ministerstva tyto obtíže „nepředstavují *zvláště závažné ublížení na zdraví*, jak stanoví zákon“.

Pana C ministerstvo vyzvalo, aby uvedl „v čem dle jeho názoru spočívá *zvláště závažné ublížení na zdraví*, poté, co pán C v žádosti popsal, že u něj po očkování došlo k náhlému kolapsu, byl převezen RZ do nemocnice, kde byl hospitalizován na JIP, kde absolvoval různá vyšetření, zhoršil se mu zrak a užívá několik léků.“

První, co lze z přípisů adresovaných paním A a B a panu C vydedukovat, je podle JUDr. Vališové to, že „tak docela nerozuměli tomu, co se tou *zvláště závažnou újmou na zdraví* myslí“.

Pokud se před sepsáním své žádosti inspirovali postupem doporučeným Ministerstvem zdravotnictví na jeho stránkách ([zdroj](#)), asi se není podle Vališové „čemu divit“.

Co je „zvláště závažné ublížení na zdraví“?

Prvním bodem doporučeného postupu u základních předpokladů pro podání žádosti je: „Došlo k *zvláště závažnému ublížení na zdraví* očkovaného v důsledku očkování vakcínou proti onemocnění covid-19“ a pod nadpisem stojí: „Nárok na úhradu újmy tak nevzniká například u krátkodobých mírných zdravotních obtíží jako je horečka, alergická kožní reakce apod., ale ani u déletrvajících obtíží, nelze-li takovou újmu hodnotit jako *zvláště závažné ublížení na zdraví*.“

Podle advokátky je „velmi nešťastné“, že v zák. č. 116/2020 Sb. je skutečně *závažné ublížení na zdraví* stanoveno jako podmínka pro odškodnění. „Nešťastné to je už proto, že ani tento zákon, ani jakýkoli jiný právní předpis nedefinuje, co se pod pojmem *zvláště závažné ublížení na zdraví* rozumí.“

„Je jen stěží pochopitelné, s jakou lehkomyšlností zákonodárci v r. 2020 formulovali tuto podmínku pro odškodnění újmy po povinném očkování, když přitom pojem *zvláště závažné ublížení na zdraví* nedefinovali,“ píše JUDr. Vališová. „Není divu, že se pak zejména poškození mohou domnívat, že záměr byl nikoho nikdy neodškodnit.“

Výklad pojmu „zvláště závažné ublížení na zdraví“ je dle ministerstva třeba hledat v občanskoprávní judikatuře vyšších soudů. Ministerstvo také připojilo následující poučení:

„*Zvláště závažným ublížením na zdraví* ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se rozumí **ta nejtěžší zdravotní poškození mající následky srovnatelné svou závažností s usmrcením blízké osoby, popřípadě velmi těžká zranění, která budou primární obětí po delší dobu ohrožovat na životě nebo po delší dobu zatěžovat výrazně nepříznivým zdravotním stavem**, což bude mít citelný dopad do osobnostní sféry blízkých osob, a jejich duševní útrapy tak budou do té míry intenzivní, že musí být odškodněny i přesto, že následky zranění nebudou nejtěžší. Za *zvláště závažné ublížení na zdraví* **nelze bez dalšího považovat každou poruchu na zdraví trvající nejméně šest týdnů.**“

Nepřímé vynucování očkování

„Očkování proti covidu-19 totiž bylo po značnou část očkovacího období vynucované nepřímo,“ uvádí Vališová. „Několik měsíců byla účast na běžném životě neočkovaným prakticky znemožňována požadavkem na to, aby neustále podstupovali testy, které se vláda rozhodla od 1. listopadu 2021 nehradit, a to přesto, že i neočkovaní jsou účastníky veřejného zdravotního pojištění.“

Přesto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu z mimořádného opatření ministerstva zdravotnictví „nevyplyvá, že by mělo být jeho cílem nepřímé donucení neočkovaných osob k očkování stanovením určitých zákazů a omezení,“ píše Vališová.

„Čtenář možná uvažuje, z jakého důvodu by měl stát poskytovat očkováním proti covidu-19 odškodnění, když se přitom nejednalo o očkování povinné a poškození se rozhodli k vakcinaci dobrovolně,“ píše advokátka Vališová, ale dodává:

„Čtenář si možná vzpomene na ujišťování, že očkováním vir SARS-CoV-2 vymýtíme, nebo alespoň nastolíme kolektivní imunitu. A tak se řada ochotných lidí očkovala. Řada lidí se očkovala, protože věřila sdělení, že očkování vir nepřenáší, a nechtěla nikoho nakazit. Někdo neunesl společenský tlak v době, kdy si nikdo nechtěl vedle neočkovaného sednout u stolu, a pokud se nakazila babička neočkovaného, hrozilo mu společenské odsouzení. Důvod pro očkování mohl být i finanční. Třeba požadavek na to, aby se studenti na koleji prokazovali testem, který si museli sami hradit, je opravdu k očkování dohnal, protože by neměli kde bydlet. Neočkované děti šly do karantény, jen co škola nahlásila, že byly v kontaktu s nakaženým, a rodiče s nimi zůstávali doma, což nezřídka zásadně zatížilo rodinný rozpočet. Na podzim 2021 nemohli neočkovaní rodiče dopřát svým dětem pravidelné sportovní a kulturní vyžití, protože by své pojišťovnou nehrazené PCR testy v intervalu 72 hodin neuplatili, a později by s dětmi jako neočkovaní nemohli jít vůbec nikam. Sportovci se nechávali očkovat, aby mohli sportovat ve vnitřních sportovištích apod. To vše proto, že nás vláda spolu se svými poradci přesvědčovala, že očkování je jediná cesta z pandemie a že používané vakcíny jsou bezpečné.“

Vališová se zamýšlí nad tím, zda je namístě solidarita s občanem, který se „nechal očkovat pro blaho společnosti“, když se v důsledku očkování dostal do potíží.

„Mít zdravotní následky po očkování nebyla jeho volba, stal se obětí nešťastné náhody,“ píše Vališová. „V duchu Rawlsovy Teorie spravedlnosti bychom neměli dopustit, aby byl někdo zvýhodněn či naopak znevýhodněn na základě přírodních náhod a aby byl obětován ve jménu vyššího blaha. Nikdo by neměl být předmětem *kalkulu společenských zájmů*.“

Závěrem

„Je těžko pochopitelné, že zákonodárci dopustili, že zde máme dva zákony k odškodnění újmy po očkování a ani jeden nerespektuje Ústavním soudem zdůrazňovaný princip *plné náhrady újmy*,“ uvádí Vališová. „Škoda, že toho, kdo zákony č. 116/2020 Sb. a č. 569/2020 Sb. připravoval, a ty, kteří je přijímali, nenapadlo tyto problémy vyřešit.“

AUTOR: JUDr. Vališová/ MILAN KAJÍNEK

[ZDROJ](#)